

(DÜNDEN DEVAM) Bu millet saf ve temiz olduğu için ejderin açıkta işlediği bu cinayete de göz yumdu. Ey Muhterem ve yüce Milletim! Bu sahneleri 1923'ten bugüne kadar defalarca seyrettin.Film çok net ve sade geleceğimizle oynamak istiyorlar.Bugüne kadar geçenleri saymasan bile bugünü bir milat kabul et de dostunu düşmanını tanı. Ben bu kanunsuz yapılanmanın adına ejder dedim.. Sen istersen Özel Harb de. İstersen derin devlet de. İstersen Kontrgerilla de. İstersen Ergenekon de. Dostunu düşmanını tanı ki Somali'den Doğu Timur'a Libya'dan Çeçenistan'a kadar bizi bekleyenlere bir an önce ulaşalım. Yürü küheylân, bu yol çok uzun... Bu tarîk bir çizgi, biz ise bir noktayız. Ömür biter lâkin bu seyr bitmez. Bak önümüzde yürüyor kusvâ, sağında ya'fûr ve solunda düldül duruyor. Önlerinde ise kıtmir... Durma öyle mahmur mahmur küheylân, daha nice mesafeler katedeceğiz... İbn Batuta gibi Tanca'dan Çin'e, İbn Fadlan gibi Bağdat'tan Volga diyarına, İbn Cubeyr gibi Granada'dan Mekke'ye ve Mesudî gibi dünyanın engin altın bozkırlarında koca kâinatı temaşa ede ede yol alacağız... Rahle'de başladı bizim rihlemiz küheylân. Çin'e gidip ilim talep edeceğiz. Diyar diyar dolaşıp bir harf için köle olacağız. Çünkü kaderimize sefer yazıldı. Zaten Rahman ve Rahim olanın kitabını anlamanın yolu olan tefsir, seferin lisanda inkilâb etmiş hali değil miydi? Sefer ile yaratıcının okunan ve görünen kitabını keşfe çıkıyorduk... Yola revan ol küheylân... Burası Mâverâünnehir'dir, Horasan'dır, Kurtuba'dır, Timbuktu'dur, Semerkand'dır, Buhara'dır, Belh'dir, İsfahan'dır, Konstantiniyye'dir, Hemedan'dır, Bağdat'tır, Tahran'dır, Şam'dır, Kahire'dir, Mekke'dir, Medine'dir... Ne çabuk unuttun buraları azizim!.. Burası diyâr-ı Araptır, burası diyâr-ı Farstır, burası diyâr-ı Habeştir, burası diyâr-ı Zenctir... Deh deh küheylânım, takılma sağ ve soldaki yeşilliklere, bunların hepsi sanaldır... Avunma, yola ram ol. Gayri ufuk bir güneş, bir ay kadar uzakta, menzil ise ötelindedir... Maşrik'ten Mağrib'e hudûdü'l âlem içinde deveran eder dururuz; lâkin diyâr-ı huld, dâru's-Selâm ve me'vamızı bulamıyoruz... Çünkü menzil başka âlemlerdedir; biz ise fâni âlemde ideaların, gölgelerin peşinde debeleniyoruz... "İbnü'l vakt"iz biz küheylan, tarih gelir herkes rolünü oynar göçer bu diyardan... Kimler geldi, kimler geçmedi ki bu umranlardan... Evvelkilerin hâli yol aldığımız güzergâhta gözüne çarpmaz mı? İşte, bu kavm-i Ad'dır, bu kavm-i Semud'dur, bu ise kavm-i Medyen'dir... Koş küheylânım, zira bu yol zikzaklar, iniş ve çıkışlar ile doludur. Bilirim geride mızımızlananlar çeler aklını... Boşver onları, kulak ver sen Süleyman'ın Hüdhüd'üne. O ki mantıku't- tayr ile bir şeyler anlatır sana... Yolda hakikati bulacaksın. Ona sahip çıkıp, asla ayrılmayacaksın... Mevt seni buluncaya kadar hakikatin müdafii olacaksın, onun uğruna ölümü göze alacaksın... Bu yolun kat'ut tarikleri (yol kesicileri), eşkiyaları ve haramileri vardır... Yol kenarlarındaki hanlarda nisyan ile malûl avlarını beklerler... Böylece insan yolda kahraman, yolda hain, yolda mütekarrib, yolda dost olur. Yine bu yolda şeytanlaşır, Karun'laşır, Haman'laşır, Mele'leşir, Bel'am'laşır, Mutref'leşir ve Samiri'leşir insan... Fakat bil ki küheylânım, beni Firavunlar, Nemrutlar korkutmaz; asıl korkutan din adına ahkâm kesen içimizdeki Firavunlardır, Nemrutlardır, Karunlardır, Hamanlardır, Bel'amlardır... İşte bundan azizim, bir tihten öbürüne 3 asırdır savruluyoruz. İlimden nasipleri olmayanları alleme saymışız, Karunların eteklerindeki kırıntıları yalayanları rehber bilmişiz, Haman'ları ve Mele'leri ise önder bellemişiz... Bundan daha büyük kerb ve belâ olur mu? Bundan değil midir ki; ahlâk abidelerimiz esfele's-safilin çıkıyor küheylân... Düşünürlerimiz ise kibir abidesi... Tacirlerimiz ise gariplerin düşüncelerini, mallarını çalarak infakta ve tasaddukta bulunuyor... Heyhat!... Herkes adalet arıyor küheylân, herkes ahlâk arıyor... Ne oldu bu kâinata... Hani nerede o genç kahramanlar... Hani nerede ashab-ı kehf, hani nerede adaletin yılmaz savaşçıları... Haydin kalk küheylân; zira şafakla birlikte diriliş ezanı okunmakta artık, cesur olma ve haykırma vaktidir... Unutma ki! Bu yol âşıklar yoludur, bu yol marifet yoludur, bu yol hikmet yoludur, bu yol sadıkların yoludur, bu yol peygamberlerin yoludur, bu yol Salihlerin

yoludur, bu yol şehidlerin yoludur... Durmak yok; çünkü biz bu âlemin garip yolcularıyız... Yol ateştir, biz de ateşle pişeriz, umudun rahmine böylece düşeriz. Yine bilesin ki küheylânım, sebilimiz mihnetlerle dolu uzun bir imtihandır!... Selam ve Dua ile. Allah bize akıl fikir ve kendisini zikir eden kullardan eylesin. Âmin. (BİTTİ)